

UN CÂMP DE FLOAREA-SOARELUI DE-AȘ FI...

Andreionthepoetry

Un câmp de floarea-soarelui de-aș fi,
Hipnotic, m-aș întoarce după tine
Când tu cu nonșalanță te-ai roti
Prin universul meu cum îți convine.

Sau, poate, dac-aș fi regina-noptii,
Când vise mi-ai așterne peste pleoape
Aș mulțumi c-așa de blânzi mi-s sorții
Și treaz aș sta cât tu îmi ești aproape.

Ori pe vreun lac dacă aș fi un nufăr,
Iar tu-nsetată ai sorbi din apă,
M-aș rupe și m-aș da, fără să sufăr,
Cadou în palma ta când se adapă.

Un trandafir în mijlocul grădinii
De-aș fi, parfumul-mi suav să te-amețească,
De m-ai culege, mi-aș tăia toți spinii,
Ca nu cumva, de drag, să te rănească.

Dar nu sunt decât om, și-atunci iubirea
Ce-ți port e mult peste acestea toate,
Și-n orice floare ai să vezi uimirea
Că să iubească-așa de mult nu poate!